

פורים

בהראתו את עשר כבוד מלכותו ואת יקר תפארת גדולתו ימים רבים שמונים ומאת יום

הגאון מוילנא מבאר שבמהלך המשתה שארך מאה ושמונים יום הציג אחשוורוש לראוה את כל אוצרותיו. בכל יום מימי המשתה הוא הציג ששה אוצרות, כפי שאומר הכתוב: "עשר, כבוד, מלכותו, יקר, תפארת, גדולתו", ומאחר והיו לו אלף ושמונים אוצרות נמשך הדבר מאה ושמונים יום. ולאחר שסיים להציג לעיני הכל את שכיות חמדתו, הוא ערך משתה נוסף במשך שבעה ימים בחצר גנת ביתן המלך.

רבי חיים קניבסקי שליט"א מסביר שבמהלך מאה ושמונים ימי המשתה בקש המלך לשמח את האנשים באמצעות הצגת אוצרות שונים בכל יום, וכאשר הסתימו האוצרות, ערך משתה נוסף שבו הכין להם כלי זהב חד פעמים ומטות עשויות זהב. אך לאחר ששה ימים הסתימו אף חדושים אלו, וכדי לרצות את האנשים שחפשו משהו חדש שיסב להם ענג ושמחה, עלה בדעתו להביא את ושתי ולהציגה לפנייהם, כדי להראות להם מראה שעדין לא חזו בו, בתקוה שהוא ישמח אותם ויספק להם את העונג הדרוש להם...

מראהו של המשתה בן שבוע הימים מתאר בפרוטרוט במגלה (להלן ו-ח): "חור כרפס ותכלת אחוז בחבלי בוץ וארגמן על גלילי כסף ועמודי שש, מטות זהב וכסף על רצפת בהט ושש ודר וסחרת... והשקות בכלי זהב וכלים מכלים שונים ויין מלכות רב... והשתיה כדת אין אנס...", ולמקרא הדברים נשאלת השאלה מדוע האריכה המגלה בתאור המשתה? האם הוא שייך בדרך כלשהי לנס הצלתם של ישראל מידי המן הרשע? כיצד הוא נוגע לנו? הלא, לכאורה, די היה בספור סרובה של המלכה ושתי לבוא לפני המלך שגרם להריגתה וללקיחתה של אסתר תחתיה.

אלא, באור הענין לדברי הגאון מוילנא הוא על פי הנאמר במשנה (אבות ד, יז): "יפה שעה אחת של קורת רוח בעולם הבא מכל חיי העולם הזה", קורת רוח היא מלשון ריח, ופרוש הדברים הוא שלהריח את ריח העולם הבא במשך שעה אחת, טוב הוא מכל חיי העולם הזה! ועלינו לדעת כי חיי העולם הזה אינם מסתכמים בארוחת בוקר טובה... אלא, המגלה מאריכה ומתארת את העולם הזה: מטות זהב וכסף ואף רצפת יהלומים... ולמרות זאת, כל תמצית ההנאות בעולם הזה, אינה שוה לשעה של קורת רוח בעולם הבא!

אולם, עדין קשה - מדוע נוגע הענין כלו לנס שהתרחש עם כלל עם ישראל? רבי ראובן קרלנשטין שליט"א מבאר שהתשובה לכך היא, שבעקבות הנס יצאנו מאפלה לאורה, וממות לחיים. אך חיים אינם חיי העולם הזה, אלא אך ורק מה שצוברים לעולם הבא! אוצרות הנצח שאנו אוגרים בעמל ובעבודה ימיומית הם אלו שיעמדו לזכותנו בעולם הבא.

מקור: הרב שלמה לוונשטיין שליט"א